

INZICHT OVER VOORTSCHRIJDEND INZICHT

Het is opmerkelijk: hoe vaak staat *voortschrijdend inzicht* niet negatief in de belangstelling? In projecten hoor je dan dat er een verandering van het resultaat ontstaat: “*door voortschrijdend inzicht*”. Nog krasser is een verwante uitdrukking: “*De Kennis Van Nu*”. Die opmerking wordt vaak vergezeld van een verwijtende toon: “tja, met de kennis van nu was het anders gelopen”.

Dat is toch vreemd.

Ik pleit voor een rehabilitatie van het Voortschrijdende Inzicht en de Kennis Van Nu.

Dat is niet zonder reden: we zien steeds meer management theorieën die uitgaan van het kort cyclisch sturen. Je plant korte cycli en bekijkt hoe dat uitwerkt. Dat betekent al aan uitvoering beginnen voordat het plan in details en in jaren is uitgewerkt. Je ziet dat ook bij agile werken: je wilt wendbaar zijn en jezelf niet vastleggen op een strak vastgelegd plan. En dan is er nog de Fail Fast lobby: maak een fout, leer daarvan, herstel het en ga verder. Ahold heeft al geruime tijd **The Failure of the Week** ingesteld. Niet langer wordt de persoon met de grootste omzet in het zonnetje gezet, maar degene die een grote fout heeft gemaakt. Het idee is dan dat je zo een cultuur creëert die het maken van fouten niet verdoezelt, maar juist naar boven weet te brengen. En dan weet je die fouten te herstellen, en daar is de winst.

Dat zou ik voortschrijdend inzicht willen noemen: niks mis mee, maar een asset, iets om te koesteren. En zeker iets om niet negatief over te zijn.